

Dosarul nr.1a-394/19
sediul Centru
02-1a-4375-22022019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău
Judecător: Țonov Irina

D E C I Z I E
/dispozitiv/

04 septembrie 2019
mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, în componența:	
Președintele ședinței, Judecătorul	Iurie Iordan
Judecătorii:	Ludmila Ursu și
Sergiu Furdui	
Grefier:	Cristina Său
Cu participarea:	
Procurorului:	Vitalie
Călugăreanu	
Avocatului inculpatului	Sergiu Balaban
Inculpatului:	*****

Judecând în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelurile declarate de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti-Rusanovscaia și avocatul Sergiu Balaban în numele inculpatului ***** Vitalie împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30.01.2019, pe cauza penală de învinuire a lui:

*****, născut la *****, originar din s*****, r.C*****, domiciliat în mun.Chișinău, str.*****, nr.14, ap. *****, studii superioare, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, până la reținere a activat în funcția de ofițer superior de investigații a Biroului crime grave a Serviciului poliției criminale a *****, anterior ne judecat, cetățean al Republicii Moldova,
de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (3), lit. b) Cod penal.

În conformitate cu art.415 alin.(1), pct.1, lit. c); 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondate apelurile procurorului și avocatului în numele inculpatului ***** Vitalie și menține sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru)

din 30.01.2019, în privința lui ***** Vitalie.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Pronunțarea publică a deciziei motivate la data de 03.10.2019, ora 14.00.

Președintele ședinței:

Judecători:

Dosarul nr.1a-394/19
Centru
02-1a-4375-22022019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul
Judecător: Țonov Irina

D E C I Z I E

04 septembrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul
Judecătorii:

Iurie Iordan
Ludmila Ursu și Sergiu

Furdui

Grefier:

Cristina Său

Cu participarea:

Procurorului:

Vitalie

Călugăreanu

Avocatului inculpatului

Sergiu Balaban

Inculpatului:

Judecând în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelurile declarate de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti - Rusanovscaia și avocatul Sergiu Balaban în numele inculpatului ***** Vitalie împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30.01.2019, pe cauza penală de învinuire a lui:

*****, născut la *****, originar din s*****, r. C*****, domiciliat în mun. Chișinău, str.*****, nr.14, ap. *****, studii superioare, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, pînă la reținere a activat în funcția de ofițer superior de investigații a Biroului crime grave a Serviciului poliției criminale a IP Ciocana a DP mun. Chișinău, anterior nejudecat, cetățean al Republicii Moldova, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (3), lit. b) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 18.05.2018 – 30.01.2019 (prima instanță);
2. 22.02.2019 - 03.09.2019 (instanța de apel);

Procedura citării a fost legal executată.

Asupra apelurilor declarate de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti - Rusanovscaia și avocatul Sergiu Balaban în numele inculpatului ***** Vitalie, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30.01.2019, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30.01.2019, ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pentru fapta săvârșită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, echivalente cu 20 lei, ceea ce constituie suma de 40000 (patruzeci mii) lei. Ținând-se cont de termenul aflării inculpatului sub arest preventiv până la numirea cauzei spre judecare, de la 26.10.2017 până la 02.04.2018, și anume 5 luni și 7 zile, ***** a fost liberat complet, de executarea pedepsei cu amendă în sumă de 40000 (patruzeci mii) lei, în conformitate cu prevederile art.88 alin.(5) Cod penal.

A fost respinsă cerința acuzatorului de stat cu privire la compensarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare suportate de stat la investigarea prezentei cauze penale, în sumă de 743 lei.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, inculpatul ***** Vitalie în perioada lunilor august-octombrie 2016, deținând funcția de ofițer superior de investigații a Biroului crime grave a Serviciului poliției criminale a Inspectoratului de poliție Ciocana a DP, mun.Chișinău, realizându-și intenția de pretindere și primire de bani ce nu i se cuvin, susținând că va influența persoanele publice responsabile de combaterea traficului ilicit de droguri să nu îndeplinească acțiuni de înregistrare a informației privind faptul comercializării drogurilor și să-i asigure protecția lui Bargan Valeriu în vederea realizării drogurilor, personal a primit de la Bargan Valeriu câte 2000 lei lunar, pentru sine, afirmând că banii sunt destinați pentru alți angajați ai IP Ciocana, acțiuni contrare exercitării funcțiilor sale de serviciu.

3. Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale

infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(3) lit. b) Cod penal, adică, traficul de influență, în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale.

Sentința a fost atacată cu apel :

4.Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti - Rusanovscaia a declarat apel, prin care solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 ianuarie 2019, rejudecarea cauzei de către instanța de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul ***** să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de 326 alin.(3), lit. b) Cod penal, stabilindu-i în baza acestei norme o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 62, 65 alin.(3) CP a-i aplica pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele de drept, pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu art. 88 alin. (3) Cod penal, timpul aflării lui ***** Vitalie în arest preventiv, de la 26.10.2017 până la 14.04.2018, de inclus în termenul închisorii.

A încasa de la ***** Vitalie cheltuielile judiciare în sumă de 743 lei, conform tabelului anexat.

5. În motivarea apelului procurorul a invocat că, la cercetarea bazei probante instanța de fond nu a dat apreciere probelor din punct de vedere al coroborării lor și a reținut ca fiind pertinente și utile doar declarațiile inculpatului ***** Vitalie, care este persoana interesată în proces.

În așa mod instanța a încălcat prevederile art.24 alin.(2) Cod de procedură penală conform căruia „Instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii” și art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală - fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu — din punct de vedere al coroborării lor.

Reieșind din materialul probator administrat în cadrul cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, prevăzută de art.326 alin.(3) Cod penal, este pe deplin confirmată și se remarcă următoarele:

Potrivit art. 46 din Codul penal, grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni.

În sensul Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, expresia grup infracțional organizat desemnează un grup structurat

alcătuit din trei sau mai multe persoane, care există de o anumită perioadă și acționează în înțelegere, în scopul săvârșirii uneia ori mai multor infracțiuni grave sau infracțiuni prevăzute de prezenta convenție, pentru a obține, direct ori indirect, un avantaj financiar sau un alt avantaj material.

Totodată, prin prisma prevederilor Legii nr.50 din 22.03.2012 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, criminalitatea organizată este un fenomen social care cuprinde grupurile și organizațiile criminale, activitatea criminală a acestora, faptele infracționale comise de membrii grupurilor și organizațiilor criminale, actele preparatorii ale grupurilor și organizațiilor criminale și ale membrilor acestora în vederea comiterii de infracțiuni, precum și alte infracțiuni care, conform Codului penal, se consideră comise de un grup sau o organizație criminală.

Astfel, nu s-a reținut că, în cadrul cauzei penale există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 326 alin.(3) lit.b) Cod penal, fiind efectuată corect, care și-a găsit confirmarea prin totalitatea probelor acumulate și examinate.

La fel, consideră că instanța de fond în mod neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 743 lei.

Potrivit prevederilor art.227 alin.(1) din Codul de procedură penală „cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal”, iar potrivit alin.(3) al aceleiași norme „cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”

Alineatul (3) al normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le asigure la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Totodată legislatorul a expus suficient de clar în art.229 din Codul de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat astfel:

Cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri j de nereabilitare.

Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazionalizează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuirea cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat,

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile Judiciare este principală și integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

În astfel de circumstanțe, acuzarea consideră că cheltuielile de judecată suportate în cauza penală dată în sumă de 743 lei urmează să fie încasate de la ***** Vitalie.

La fel, s-a stabilit, că inculpatul ***** Vitalie în privința căruia există bănuială rezonabilă confirmată prin probele cercetate în instanța de judecată a comis infracțiunea trafic de influență, acesta a profitat de funcția sa pe care o deținea și s-a folosit de atribuțiile de serviciu în vederea obținerii unei remunerații ilicite.

Astfel, în condițiile art.65 din Codul penal al Republicii Moldova, care stabilește că, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat

în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, consider necesar în speța dată, de a-i aplica inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit. b) din Codul penal al Republicii Moldova și pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept. În susținerea acestui fapt, urmează a fi invocată atentarea gravă a inculpatului la relațiile sociale care reglementează buna funcționare a serviciilor publice a căror desfășurare normală implică combaterea și reprimarea faptelor acelor persoane care, speculând influența lor pe lângă un funcționar, creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, lăsând să se creadă că aceștia ar putea fi corupți și determinați să facă ori să nu facă acte ce intră în atribuțiile lor de serviciu.

În consecință, acuzarea consideră, că probele prezentate de către procuror în învinuirea formulată inculpatului ***** conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) din Codul penal în cadrul judecării cauzei sunt suficiente, veridice, pertinente, concludente și incontestabil pot fi puse la baza unei decizii de condamnare în conformitate cu învinuirea adusă.

6.Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30.01.2019 a înaintat apel și avocatul Sergiu Balaban în interesele inculpatului ***** Vitalie, solicitând casarea sentinței instanței de fond, reexaminarea cauzei și pronunțarea unei decizii de achitare, în temeiul art. 390 al. 1 CPP, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.3 lit. b) CP.

În temeiul art. 29 alin.(4), 385 alin.(4) —(6) CPP, practicii CEDO aferente speței, pentru motivele invocate în declarația părții apărării „ Cu privire la constatarea aplicării excesive a măsurii preventive sub formă de arest și încălcare art. 3 a Convenției CEDO” din 23.06.2018 anexată la dosar, a constata (doar cu titlu de constatare) că au avut loc: încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului; încălcări a drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și anume a: articolului 3; 5§ 1; 6§ 1 și 13 din Convenție.

Deținerea excesivă în stare de arest continuu timp de 1 an 5 luni și 7 zile în general, cât și 5 luni și 7 zile doar pe actuala cauză penală a persoanei bănuite/învinuite/inculpate - a afectat evident și iremediabil și fără necesitatea a mai fi demonstrat separat, dreptul la apărare efectivă a persoanei bănuite/învinuite/inculpate, fapt ce condiționează achitarea persoanei și încetarea imediată a cauzei penale.

În motivarea apelului înaintat, avocatul a indicat că la înaintarea rechizitoriului, precum și la propunerea adoptării sentinței de condamnare de 6 ani închisoare, de

către acuzare, nu au fost respectate prevederile legale procesuale și nu a fost motivată soluția propusă instanței. La fel, la adoptarea sentinței de condamnare instanța de judecată nu a respectat prevederile procesuale. Or, conform prevederilor art. 384 al.3, 385 al. 1 p.1-4, 389 al. 1 CPP -1 sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar sentința de condamnare se adoptă numai cu condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Iar acuzarea nu a probat vinovăția inculpatului.

La fel, instanța de judecată urma să respecte prevederile art.99 alin. (2), 101 alin (1)-(3) CPP, potrivit cărora „Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu — din punct de vedere al coroborării lor” și respectiv „ instanța de judecată este obligată ...să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate”. în context, potrivit alin.(4) a normei citate, ”Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate”. Și instanța de judecată, în opinia părții apărării, reieșind din normele procesuale precizate, precum și în conformitate cu prevederile art. 314 alin. (2) și 315 CPP, coroborate cu norma specială a art. 24 alin.(3) CPP care prevede că „Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură” - urma să admită poziția apărării și să excludă din rechizitoriu probele acuzării indicate în lista de probe și puse la baza învinuirii ce se contestă și anume:

- declarațiile martorului Bargan Valeriu, și coacuzat a lui ***** Vitalie, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-193/2017, 12-1-32350-05052017 din 19 iulie 2018);

- declarațiile tot așa numitului martor Chiparcă Viorel, la fel și coacuzat inițial a lui ***** Vitalie și Bargan Valeriu, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-247/2017, 12-1-42614-200652017 din 11 iulie 2018);

- declarațiile martorului Edrașco Natalia, la fel coacuzat inițial a lui ***** Vitalie și Bargan Valeriu, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-308/2017, 12-1-48820-14072017 din 09 august 2018).

Astfel, nu pot fi admise ca probe concludente și pertinente declarațiile așa numitor martori a acuzării Bargan Valeriu Chiparcă Viorel și Edrașco Natalia, toți coacuzati a lui ***** Vitalie, date în cadrul altor dosare penale în calitate de inculpați (dar audiați ca martori), pentru motivul că nu au fost cercetate în cadrul urmăririi penale, cât și nici în instanța de judecată fapt prin ce se încalcă evident

principiul contradictorialității prevăzut la art. 24 CPP. La fel, nu pot fi admise ca probe utile aceste declarații și pentru motivele indicate în demersurile părții apărării în faza urmăririi penale înregistrate la 07.03.2018 cu privire la încetarea urmăririi penale și cu privire la explicarea bănuielii și învinuirii, rămase fără răspuns, cât și pentru motivele invocate în Demersul înregistrat la 03.05.2018 în temeiul art. 295 CPP cu privire la încetarea urmăririi penale; cu privire la declararea nulă a probelor; cu privire la adunarea probelor și respectiv cu privire la clasarea cauzei penale, la fel rămase fără examinare și remise formal instanței de fond pentru examinare prin scrisoarea nr. 779/17-3812 din 15.05.2018. În aceeași ordine de idei, nu pot fi admise ca probe utile aceste declarații ale acuzaților, și reieșind din solicitările succinte ale apărării din procesul verbal cu privire la aducerea la cunoștință a materialelor cauzei, respinse formal prin Ordonanța nemotivată din 27.04.2018, care urmează a fi anulată. În context cu normele indicate mai sus și motivele de fapt, instanța nu a respectat și recomandările din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 19.06.2006 nr.5 „privind sentința judecătorească”, în special pp.3 al.1; 6; 7 al.2. și nici art.6 al.1 Convenția CEDO, în sensul pronunțării unei Sentințe motivate și legale.

Or, instanța de fond nu s-a expus referitor la motivele apărării ce demonstrează nevinovăția inculpatului și anume circumstanțele constatate prin declarațiile inculpatului audiat în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuit f.d. 94, recunoscut prin ordonanța din 26.10.2017 f.d. 92, precum și audiat în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit f.d. 98, recunoscut prin ordonanța din 26.10.2017 f.d. 95. Or, bănuitul și învinuitul ***** Vitalie, la acel moment colaborator al poliției, a declarat și comunicat cert și clar organului de urmărire penală, că declarațiile lui Bargan Valeriu sunt niște acuzații false, date sub formă de răzbunare pentru că nu i-a acordat protecție informatorului, inclusiv fiind provocat de colaboratorii poliției, fiindu-i promise facilități, adică aplicarea alin.(5) art. 217 CP. Și, fiind evidente divergențele dintre declarațiile lui Bargan V. și ale învinuitului ***** Vitalie, era obligatoriu de efectuat acțiunea procesuală de confruntare și întocmit procesul – verbal de confruntare între unicul martor Valeriu Bargan și învinuitul ***** , potrivit art. 113, care expres prevede, că „În cazul în care există divergențe între declarațiile persoanelor audiate în aceeași cauză, se procedează la confruntarea acestor persoane, inclusiv cu cele ale căror declarații sânt defavorabile bănuitului, învinuitului, dacă este necesar, pentru aflarea adevărului și înlăturarea divergențelor”; Persoanele confruntate se audiază privitor la relațiile dintre ele, la faptele și circumstanțele în privința cărora declarațiile depuse anterior se contrazic” citat închis. Or, repet, ***** V. fiind audiat în calitate de bănuit și învinuit a declarat, că persoana cu nume „Valeriu” alias „Moldovan” (adică Bargan Valeriu) o cunoaște deoarece îi furniza informații operative. Nu a primit careva sume bănești de la el pentru oferirea a careva

protecții. Cu adevărat a primit suma de 2000 lei. Dar nu a promis o protecție atât lui Bargan V., personal, nici mai mult ca atât unui careva grup criminal organizat. Acești 2000 i-a acceptat de la Bargan Valeriu formal, pentru a-l putea menține în continuare pe acesta în calitate de informator și totodată a-și restitui cât de cât cheltuielile personale legate de Bargan V., adică sumele de bani oferite lui Bargan V. ca recompensă pentru informațiile primite de la acesta. În timpul audierilor ***** Vitalie a negat categoric cele relatate de Bargan. Iar la întrebarea adresată lui Bargan în ședința de judecată dacă cineva poate să confirme faptul că ***** Vitalie i-a promis ”protecție”, acesta a menționat clar că nu, deoarece ei tot timpul se întâlneau în doi. Relațiile cu ***** pînă la reținere erau foarte bune, iar ulterior s-au înrăutățit. Și aceste circumstanțe nu au fost verificate în cadrul urmăririi penale, precum și nu au fost combătute de acuzare în instanța de judecată.

Mai mult, precum rezultă din materialele anexate la cauza penală, sentința de condamnare a lui Bargan V., propriile declarații ale acestuia date în ședința de judecată – la momentul audierii acestuia de către organul de urmărire penală pe o altă cauză penală, precum și la momentul condamnării acestuia, Bargan V. era consumator ilicit de droguri, cât și persoană dependentă. Totodată, la întrebările înaintate către instituțiile abilitate și anume –dacă declarațiile unui consumator ilicit de droguri, pot fi apreciate ca fiind veridice dacă nu a fost efectuat „controlul treziei,, înainte de a fi audiat - Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Prin răspunsul nr. A07.PS01Rj02-4891 din 21.11.2018 a răspuns, că ”despre caracteristicile somatice, neurologice și psihice ale stării generale a persoanei care consuma ocazional sau abuziv substanțe stupefiante se poate vorbi în coraport cu tipul și denumirea drogului, cantitatea administrată la o doză, ultima priză administrată, istoricul maladiilor anterioare ș.a. Acuzele din sevraj și starea generală curentă a persoanei vor corespunde în mare parte acestor caracteristici enunțate, dacă sunt apreciate de un medic specialist...Iar pentru a analiza veridicitatea declarațiilor unei persoane care utilizează substanțe psihoactive și pentru un proces de audiere corect și echidistant ar trebui să se cunoască mai multe informații suplimentare despre consumator...etc. raportul interuman și instituțional este benefic dacă este realizat cu profesionalism și deontologic, atât la evaluarea medicală care include o descriere specializată și argumentată a stării generale a persoanei cât și în timpul, la interacțiunea cu reprezentanții organelor de drept, care sunt responsabili de protecția consumatorului și a populației în general”.

Prin răspunsul nr. 01-12/1645 din 27.11.2018 oferit de Dispensarul Narcologic Republican s-a constatat faptul că „comportamentul uman aflat în stare de ebrietate alcoolică și/sau droguri, simptomele psihosomatice și neurologice, capacitatea de judecată ori cea motorie sunt absolut diferite la diferite categorii de persoane, în dependență de o serie de factori și este imposibil să oferim un răspuns general valabil pentru toate categoriile de persoane”.

a) Totodată, Sentința pronunțată nu este clară învinuitului, în sensul că care probe anume concret demonstrează învinuirea lui *****u Vitalie, or instanța a ”motivată în general, doar din considerente logice” acuzarea, indicând probele la general și nemotivat. Și această obiecție a apărării este confirmată și prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 19.06.2006 nr.5 „privind sentința judecătorească”, în special pp.19, care explică, că la examinarea cauzei în învinuire trebuie să fie indicat, iar sentința trebuie să conțină analiza probelor privind fiecare capăt de învinuire. Și deja total sfidător, nici acuzarea, precum și nici instanța nu a răspuns la cererile înaintate la terminarea urmăririi penale, ci s-a ”grăbit” să finiseze dosarul.

b) Dar, cel mai grav, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, de către Procuror s-au dat citire formal probelor invocate de acuzare în listă, dar fără să se indice ce probă, care anume circumstanțe de fapt dovedesc și concret prin ce dovedesc învinuirea adusă (dar de fapt nici evident că era imposibil de argumentat o motivare a învinuirii, în cazul în care evident această învinuire nici nu există). Ca consecință, în judecată s-au ”cercetat” 2 probe a acuzării alcătuite din...doar declarațiile a unui coacuzat, informator nemulțumit că nu a fost ”protejat” (și care eventual pot confirma învinuirea doar potrivit alin. (1) a art. 326, dar și aceasta neprobată și prin alte probe), în privința inculpatului învinuit într-o infracțiune, ce presupune condamnarea, în caz de probare a vinovăției, la 7 ani de închisoare cu executare. Respectiv, s-a mai făcut trimitere la declarațiile încă a 2 acuzație, care, precum am motivat supra urmează a fi excluse din lista de probe, mai mult, precum se va motiva mai jos, acestea nici nu sunt utile, ne mai vorbind de pertinente. Și instanța de judecată a adoptat o Sentință de condamnare în baza acestor probe.

Ca consecință, partea apărării este lipsită de posibilitatea depunerii unui apel efectiv, or nu cunoaște motivele de fapt și de drept ce au stat la baza întocmirii rechizitoriului, apoi propunerii soluției de condamnare în cuvântare de către acuzare, care, în contradicție cu prevederile art. 93 alin. (2) CPP a fost bazată doar pe presupuneri și concluzii logice, iar în final de adoptare a sentinței de condamnare.

Consideră că, în cazul dat urmează a fi pronunțată o hotărâre de achitare pe motiv că fapta incriminată (adică relațiile de colaborare a colaboratorului de poliție ***** V. cu informatorul Bargan V.) nu conține elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin 3 (dar nici cel puțin a alin.1 art. 326) pentru următoarele motive:

Potrivit art. 8 CPP inculpatul nu este obligat să-și dovedească nevinovăția. Consideră că urma a fi pronunțată o Hotărâre de achitare pe motiv că fapta incriminată (adică relațiile de colaborare a colaboratorului de poliție ***** V. cu informatorul Bargan V.) nu conține elementele infracțiunii și nu a fost confirmată vinovăția prin probele prezentate de partea acuzării cum ar fi: *procesul - verbal de ridicare din 12.10.2017, documente f.d. 10, 74; procesul - verbal de ridicare din*

08.12.2017; documente f.d. 26, 74; procesul - verbal de ridicare din 02.03.2018, documente f.d. 53, 74; - declarațiile așa numitului martor Bargan Valeriu, și coacuzat a lui ***** Vitalie, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-193/2017, 12-1-32350-05052017 din 19 iulie 2018) precum e indicat în rechizitoriu și puse la baza învinuirii ce se contestă. La fel, nu s-a confirmat categoric o careva învinuire adusă lui ***** Vitalie și prin declarațiile: tot așa numitului martor Chiparcă Viorel, la fel și coacuzat inițial a lui ***** Vitalie și Bargan Valeriu, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-247/2017, 12-1-42614-200652017 din 11 iulie 2018) precum e indicat în rechizitoriu și puse la baza învinuirii ce se contestă, cât și tot așa numitului martor Edrașco Natalia, la fel coacuzat inițial a lui ***** Vitalie și Bargan Valeriu, audiat și condamnat doar de o altă instanță de judecată (prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) numărul 1-308/2017, 12-1-48820-14072017 din 09 august 2018) precum e indicat în rechizitoriu și care, repetăm, nu pot fi acceptate ca probe concludente și pertinente, or nu confirmă absolut nici o circumstanță din învinuire.

Astfel, în opinia părții apărării în instanța de apel urmează a fi reținute anume circumstanțele constatate prin declarațiile inculpatului audiat în judecată, prin care s-au confirmat declarațiile acestuia date în calitate de bănuit și învinuit în cadrul urmăririi penale f.d.94-95, precum s-a motivat la punctul 2.3) supra că: persoana cu nume „Valeriu” alias „Moldovan” (adică Bargan Valeriu) o cunoaște deoarece îi furniza informații operative. Nu a primit careva sumă bănești de la el pentru oferirea careva protecții. Cu adevărat a primit suma de 2000 lei. Dar nu a promis o protecție atât lui Bargan V., personal, nici mai mult ca atât unui careva grup criminal organizat. Acești 2000 lei ia acceptat de la Bargan Valeriu formal, pentru a-l putea menține în continuare pe acesta în calitate de informator și totodată a-și restitui cât de cât cheltuielile personale legate de Bargan V., adică sumele de bani oferite lui Bargan V. ca recompensă pentru informațiile primite de la acesta. În timpul audierilor ***** Vitalie a negat categoric cele relatate de Bargan. Iar la întrebarea adresată lui Bargan în ședința de judecată dacă cineva poate să confirme faptul că ***** Vitalie i-a promis ”protecție”, acesta a menționat clar că nu, deoarece ei tot timpul se întâlneau în doi. Relațiile cu ***** pînă la reținere erau foarte bune, iar ulterior s-au înrăutățit.

Mai mult, în instanța de judecată Bargan V. a declarat clar și cert, că suma de 2000 lei oferită lui ***** V. era doar pentru protecția lui personală. La fel a declarat, că atât ***** V. personal, nici prin intermediul lui, nu s-a întâlnit nici odată cu consumatori ori realizatori de droguri, precum și că ***** V, atât personal, cât și prin intermediul lui Bargan V. nu a dat indicații, sfaturi., etc altor persoane consumatori, realizatori de droguri. Și aceste circumstanțe nu au fost

verificate în cadrul urmăririi penale, precum și nu au fost combătute de acuzare în instanța de judecată.

Astfel, probele invocate de partea acuzării, în conformitate cu art.95 CPP nu pot fi reținute ca probe pertinente, deoarece nu conțin elemente de fapt, ce servesc la constatarea împrejurărilor care au importanță pentru justa soluționare a cauzei penale ce ar demonstra fapta incriminată inculpatului. Or, prin probele indicate nu s-a confirmat absolut învinuirea, acestea conținând doar informație despre faptul, că inculpatul ***** Vitalie s-a întâlnit cu Bargan Valeriu, a discutat. Și atât, mai mult nici o informație utilă de genul că s-a discutat despre trafic de influență și primirea sumelor de bani, au fost transmise aceste sume de bani, pentru cine concret, că s-a discutat despre organizarea, formarea și conducerea grupului criminal organizat a cărui protecție ar fi exercitat ***** Vitalie.

Faptul, că Bargan Valeriu, fiind informator al unui colaborator de poliție a dat declarații calomnioase împotriva acestuia, fiind nemulțumit de anumite fapte, în circumstanțele constatate și necombătută de acuzare, nu poate constitui o faptă prejudiciabilă prevăzută de norma penală incriminată, ori nu a existat și nici nu putea să existe, cât și nu s-a probat intenția, scopul, buna știință, consecințele ori prejudiciul survenit sau care pot surveni în urma acțiunilor imputate lui ***** Vitalie. Or, pentru a fi imputată infracțiunea prevăzută de art.326 CP, este necesar, că să fie săvârșită o faptă cu intenție directă, iar motivul infracțiunii se exprimă, în principal, în interesul material, fapte și consecințe ce nu și-au găsit confirmare în acțiunile imputate inculpatului. Or, pentru a califica acțiunea incriminată ca o faptă penală, nu există obiectul material al infracțiunii, care nici nu a fost indicat în învinuire. Dar, eventual, chiar fiind indicat, lipsește un semn obligatoriu a acestei componente de infracțiune și anume latura obiectivă. Astfel, în acest sens legislatorul a prevăzut, că pentru încadrarea faptei în baza alineatului 3 a art. 326, făptuitorul trebuie să săvârșească acțiunea, care să fie probată în judecată de, precum e indicat în rechizitoriu ”a pretins și a primit de la Valeriu Bargan suplimentar o taxă lunară de 2000 lei, menționând că sumele respective dânsul urmează să le transmită colaboratorilor de poliție responsabili de combaterea traficului ilicit de droguri, pentru a-i determina să îndeplinească acțiuni contrar funcțiilor sale și anume: să nu înregistreze potrivit modului stabilit informația privind faptul comercializării drogurilor, să protejeze membrii grupului de eventuale investigații desfășurate de organele de drept, prestând-le informații despre posibile percheziții sau alte acțiuni procesuale, atât timp cât vor realiza drogurile și să nu-i denunțe organului de urmărire penală, acțiuni contare exercitării funcțiilor sale ”. Însă, inculpatului nu i s-a motivat concret o asemenea acțiune infracțională. Deci, nu poate fi vorba de latura obiectivă a infracțiunii date. Ori, sub aspectul laturii subiective a infracțiunii, despre prezența scopului pot mărturisi, în prezența unor temeieri suficiente: în prim plan probarea de

transmitere a sumelor de bani anume destinate pentru protecția promisă, legătura dintre membrii grupului criminal organizat, întâlnirile, indicațiile primite în scop de organizare a așa numitei protecții, etc. În continuare, sub aspectul laturii obiective a infracțiunii, pentru a califica fapta ca infracțiune, este necesar, ca făptuitorul, prin un șir de acțiuni, să protejeze grupul criminal.

Mai mult, apărarea consideră, că prin pornirea urmăririi penale și înaintarea acuzării – s-a admis o încercare a organului de urmărire penală de a camufla eventual o reținere continuă a unui învinuit, după expirarea a 12 luni de detenție permisă maxim de lege.

Deci, făcând o analiză în ansamblul lor a probelor cercetate în cadrul cercetării judecătorești, având în vedere circumstanțele cauzei, consider că instanța de apel urmează să ajungă la concluzia nevinovăției inculpatului și achitarea acestuia, reieșind din circumstanțele de fapt constatate, cât și din prevederile art. 51 CP și 101 CPP în coroborare cu norma art. 389 alin.(1) și (8) CPP, care prevăd că: sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și respectiv că: (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului. Iar sentința de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare și au fost înlăturate toate dubiile privind vinovăția persoanei.

Totodată, anterior, *****, în calitatea procesuală de bănuit a fost reținut de facto pe prima cauză penală intentată în baza art. 217 prim alin.4 lit.b) și d) din CP la 26.10.2016 ora 17.05. Și, odată expirat termenul de detenție de 12 luni, învinuitul deja pe actuala cauză pe art. 326 alin.3 lit.b) din CP, *****, a fost reținut de facto pe prezenta cauză la 26.10.2017 ora 17.10, măsura preventivă tot fiind prelungită până la data de 14.04.2018. Iar ulterior măsura preventivă arestul a încetat de drept prin Sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 02 aprilie 2018, prin care ***** V. A fost condamnat la 13 ani și 6 luni închisoare cu executare. Astfel, ***** V. a fost deținut continuu în stare de arest preventiv 1 an 5 luni și 7 zile pe ambele cauze penale intentate în urma unei aceleiași acțiuni infracționale imputate. Iar calculat separat doar pe actuala cauză penală intentată în temeiul art. 326 CP - 5 luni și 7 zile, tot termenul deținerii doar în faza urmăririi penale.

7.Apelurile sânt declarate în termenul prevăzut de articolul 402 Cod de procedură penală.

8.Procedura citării legale a fost executată.

9.Acuzatorul de stat Vitalie Călugăreanu a susținut integral argumentele apelului, solicitând admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procurorul în

Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Timofti - Rusanovscaia și respingerea ca fiind nefondat apelul avocatului în interesele inculpatului ***** Vitalie.

10. Avocatul ***** și inculpatul ***** Vitalie au solicitat respingerea apelului declarat de procuror, admiterea apelului declarat de partea apărării, casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ***** Vitalie să fie achitat.

11. Judecând apelul, verificând legalitatea și temeinicia sentinței pe baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelurile declarate de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale - Tatiana Timofti - Rusanovscaia și avocatul ***** în numele inculpatului ***** Vitalie, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău sediul Centru din 30.01.2019 urmează a fi respinse ca nefondate din următoarele considerente.

12. În corespundere cu art. 414, 415 alin. (1) pct. 1 lit. „c”, CPP instanța de apel, Judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, respinge apelurile ca nefondate.

13. Probele indicate în rechizitoriul și prezentate de acuzatorul de stat la judecarea cauzei au fost cercetate de către prima instanță în condițiile legii și au fost expuse detaliat în sentință.

Colegiul consideră că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a reîncadrat acțiunile inculpatului ***** Vitalie din prevederile art. 326 alin. (3), lit. b) Cod penal în cele ale art. 326 alin. (1) Cod penal – trafic de influență, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

14. Fiind audiat în cadrul ședinței în instanța de apel inculpatul ***** Vitalie a susținut integral declarațiile sale date la urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești, potrivit cărora a invocat că vina nu o recunoaște invocând, că în luna septembrie 2016 a primit de la Bargan Vitalie suma de 2000 lei pentru ca să afle și să-i comunice ultimului cine de la IP Ciocana se interesează de dânsul, ...ca Bargan să nu mai fie deranjat... el a primit suma de 2000 lei pentru că știa că la IP Ciocana activează 40 de colaboratori operativi și este imposibil de stabilit ce măsuri

speciale de investigații întreprinde fiecare colaborator, acestea sunt măsuri secrete, dar gândind ca va putea să-l racoleze pe Bargan Vitalie ca informator i-a promis că îl va ajuta, nu avea de gând să influențeze pe cineva, totodată Bargan Vitalie îi datora o sumă de bani de aceea s-a gândit că prin această metodă își va recupera datoria, suma de 2000 lei a primit-o numai în luna septembrie 2016, iar în luna octombrie a fost reținut, niciodată nu a fost telefonat și rugat de Bargan Vitalie de a influența vreo persoană.

15. Reieșind din declarațiile menționate, inculpatul ***** Vitalie vina nu și-a recunoscut însă, instanța de fond a conchis în mod justificat că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul instanței de apel cum ar fi: - *Procesul - verbal de ridicare din 12.10.2017*, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost ridicate copiile documentelor procedurale din cauza penală de învinuire a lui Bargan Valeriu, ***** Vitalie și alții. Fiind analizate datele consemnate, ca rezultat al acțiunilor procesuale efectuate. Copiile actelor ridicate în baza ordonanței din 05.03.2018 au fost anexate la materialele cauzei în calitate mijloc material de probă - documente. /f.d. 10, 74/;

- *Procesul - verbal de ridicare din 08.12.2017*, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost ridicate copiile sentințelor de condamnare a inculpaților Bargan Valeriu și Chiparcă Viorel. Din conținutul hotărârilor menționate, se constată, că Bargan Valeriu, acceptând examinarea cauzei într-o procedură simplificată, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale conform art. 364/1 Cod de procedură penală, a recunoscut integral vina, inclusiv a făcut referire la acțiunile ilegale a le cet. ***** Vitalie, privind primirea taxei lunare de 2000 lei, pentru a influența colaboratorii de poliție. Declarațiile lui Bargan Valeriu, sînt confirmate parțial și prin declarațiile inculpatului Chiparcă Viorel, care la fel fiind audiat în condițiile martorului, acceptând aplicarea procedurii art. 364/1 Cod de procedură penală, a comunicat că ***** Vitalie, îl scoate pe Bargan Valeriu de la multe ce face, fiind ca un tată pentru acesta. Deseori îl protejează, pentru ilegalitățile comise. Copiile hotărârilor ridicate în baza ordonanței din 05.03.2018 au fost anexate la materialele cauzei în calitate mijloc material de probă - documente./f.d. 26, 74/;

- *Procesul - verbal de ridicare din 02.03.2018*, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost ridicată copia sentinței de condamnare a inculpatei Edrașcu Natalia. Din conținutul hotărârilor menționate, se constată, că Edrașcu Natalia, acceptând examinarea cauzei într-o procedură simplificată, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale conform art. 364/1 Cod de procedură penală a recunoscut integral vina, inclusiv a făcut referire la acțiunile ilegale a le cet. ***** Vitalie, privind relația sa cu Bargan Valeriu, confirmând declarațiile ultimului. Copia hotărârii ridicate în baza ordonanței din 05.03.2018 a fost anexată la materialele

cauzei în calitate mijloc material de probă - documente./f.d. 53, 74/;

- *copia sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana nr.1-247/2017 din 11.07.2017*, prin care instanța de judecată audiindu-l pe inculpatul Chiparcă Viorel, sub jurământ, a reținut că inculpatul Chiparcă Viorel ...nu cunoaștea că ***** Vitalie are careva legături cu drogurile sau careva legături cu Bargan Valeriu...,după ce a fost reținut analizând evenimentele petrecute a dedus că Bargan Valeriu purta discuții telefonice cu ***** Vitalie, dar nu a văzut ca Bargan Valeriu și ***** Vitalie să aibă careva legături, Bargan Valeriu vorbea că ***** Vitalie îl scapă de la multe ce face și îl socotea ca tată, Bargan Valeriu i-a spus că are un prieten mare care și îl învață de toate ce să facă și cum să facă. Crede că avea în vedere că îi ține protecție, el spunea că are un prieten, și-a dat seama când a fost reținut că este ***** Vitalie deoarece a văzut că vorbeau, nu cunoaște ce vorbeau...” / f.d.29,Vol.I /;

- *declarațiile martorului Bargan Valeriu*, care a declarat, că pe cet. ***** Vitalie îl cunoaște din anul 2011. A făcut cunoștință cu acesta, în legătură cu faptul că a fost suspectat de către ***** Vitalie, de circulația ilegală a drogurilor. Astfel, în perioada 2011-2016, a oferit informații privind persoanele care consumă și care nemijlocit se ocupau cu circulația ilegală a drogurilor. De fiecare dată, pentru informația oferită, Lozvan Vitalie, îi oferea mijloace bănești pentru necesități personale. A concretizat, că pe perioada a 3 luni de zile, adică, lunile august-octombrie 2016, către data de 10 a fiecărei luni, a oferit lui ***** Vitalie suma de 2000 lei. Suma lunară de 2000 lei, era oferită lui ***** Vitalie, pentru a fi protejat în anumite situații de risc, privind faptele ce circulație ilegală a drogurilor. Suma de 2000 lei a fost stabilită de ***** Vitalie și cerută de acesta, pentru a putea influența colaboratorii, pentru al lăsa în pace. ***** Vitalie, niciodată, nu i-a comunicat datele colaboratorilor, care urma să-i influențeze în interesul său. În perioada august-octombrie 2016, când a oferit mijloacele bănești indicate, nu a fost deranjat de careva colaboratori de poliție din acel sector, necătând la faptul că îl cunoșteau și îi cunoștea. Nu cunoaște, dacă banii transmiși lui ***** Vitalie, au fost transmiși cărorva colaboratori, important pentru el era ca să nu fie deranjat. Declarațiile depuse pe marginea cazului, privind circulația ilegală a drogurilor, unde a fost implicat și pentru ce a fost condamnat, le susține pe deplin.

Fiind audiat pe marginea cauzei penale în care a fost condamnat pentru circulația ilegală a drogurilor, Bargan Valeriu a declarat că, drogurile depistate i-au fost transmise lui de către ***** Vitalie pentru a le vinde. Cu ***** Vitalie a făcut cunoștință cu aproximativ 4 ani în urmă, el activând în calitate de colaborator de poliție. El îi transmitea lui heroină, de unde ***** o obținea, Bargan susține că nu cunoaște. Aproximativ cu 3 – 4 luni în urmă, el s-a apropiat de ***** Vitalie cunoscând că el este colaborator de poliție cu rugămintea de a-l ajuta să rezolve problemele lui din instanța de judecată, unde este inculpat pentru comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) Cod penal, la el fiind depistate opium. Cauza penală se examinează în Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău. Adresându-i lui ***** Vitalie rugămintea respectivă, acesta i-a promis că va discuta cu procurorul de caz și că va fi nevoie de 500 euro. El i-a spus că nu dispune de asemenea sume de bani și atunci el i-a transmis heroină și i-a spus să o vândă și să obțină suma de bani necesară. Astfel, ***** i-a transmis heroină de mai multe ori, de aproximativ 10 ori, de fiecare dată câte 10 grame, iar ultimele două ori a câte 20 grame. Procedura era următoare, el îi transmitea personal heroina din mână în mână, în prealabil telefonând-l și stabilind locul întâlnirii. De obicei se întâlneau în locuri diferite, în fața Inspectoratului de poliție Ciocana de aproximativ 5 ori, în Parcul Afganejilor de aproximativ 3 ori, iar ultima dată s-au întâlnit la IP Ciocana, ultima dată la 26.10.2016, aproximativ la orele 15:00 când el i-a transmis 20 grame de heroină. S-au mai întâlnit lângă magazinul „Fidesco” din sect. Ciocana, mun. Chișinău, o dată lângă magazinul „Punguța” tot din sect. Ciocana. După ce îi transmitea heroina, el de îndată îi transmitea sumele de bani pentru procurarea acestora. Bani respectivi îi obținea din vânzarea heroinei altor persoane, a vândut la mai multe persoane, numărul exact nu-l poate indica. În timpul transmiterii heroinei, ea deja era ambalată în pachetele a câte 10 grame. Ulterior, Bargan heroina transmisă o reambala în pachetele mai mici a câte 0,25 grame, pe care le vindea contra sumei de 700 lei. Astfel, din vânzarea heroinei, în total a obținut 8 (opt) ori a câte 16000 lei și 2 (două) ori a câte 32000 lei, adică făcând un calcul 192000 lei el i-a transmis lui ***** Vitalie, iar diferența de 35000 a fost partea lui care și-a atribuit-o. Cu excepția lui ***** , el de la alte persoane nu a luat droguri pentru vânzare. Menționează că este consumator de droguri din anul 1998, aflându-se la evidență medicul narcolog. La întrebarea de ce suma transmisă lui ***** Vitalie depășește cu mult suma de 500 de euro, echivalentul a aproximativ 10000 lei, acesta a comunicat că făcea reparație în apartament și avea nevoie de bani. La întrebarea adresată lui dacă ***** Vitalie în calitate de colaborator de poliție i-a promis protecție în cazul în care va fi reținut cu droguri, acesta a declarat că ***** Vitalie i-a promis protecție iar pentru asta îi achita lunar la data de 10 a fiecărei luni suma de 2000 lei. La întrebarea adresată lui dacă mergea singur la întâlnire cu ***** , acesta a comunicat că de fiecare dată era singur. La întrebarea adresată lui dacă a vândut droguri altor persoane, ultimul a declarat că a vândut droguri aproximativ la 6 – 7 persoane, totodată a comunicat că drogurile le-a vândut și prin intermediul altor persoane, cum ar fi Sergiu alias „Caban” care locuiește în sect. Ciocana, mun. Chișinău, Sergiu care lucra la piață, astfel prin intermediul lor a vândut aproximativ câte 2 grame, fiindu-le transmise la realizare cu 600 lei – 0,25 grame, iar la alte persoane le vindea cu 700 lei. Mai mult de jumătate din suma de 192000 lei, transmisă lui ***** , a fost obținută prin intermediul acelor două persoane. A menționat că transmitea droguri și unei persoane cu numele Sașa cu

porecla „Dlinî” căruia i-a transmis ca la toți. De asemenea a mai transmis la realizare droguri și prin intermediul unui alt Sergiu, despre care știa că activează în calitate de taximetrist la „14222”, cu care făcea legătura prin intermediul telefonului în care era salvat numărul respectiv de telefon. Telefonul dat i-a fost luat de către niște persoane care s-au prezentat ca fiind colaboratori de poliție, cu aproximativ 5 zile în urmă, care au intrat în casă, i-au pus o căciulă pe cap și i-au luat două telefoane, 16000 lei și un pachetel de 0.20 grame de heroină. Pe faptul dat nu a depus plângere la poliție. Despre acest fapt i-a comunicat lui ***** care i-a spus că el se va clarifica cu ei, spunându-i că după ce vor finisa cu realizarea heroinei, el îi va stabili. În cadrul audierii Bargan a menționat că și-a amintit cantitatea totală de heroină transmisă lui de către ***** pentru realizare, menționând că acesta i-a transmis de 23 de ori câte 10 grame de heroină și 8 ori câte 20 grame de heroină. Din vânzarea acestei cantități, el i-a transmis lui ***** aproximativ 640000 lei, dintre care suma de aproximativ 32000 lei el și-a atribuit-o lui, foarte mult nu a câștigat deoarece și el este consumator și consuma heroină din cantitatea totală transmisă lui la realizare de către *****. Întrebat dacă declarațiile corespund realității având în vedere divergențele din declarații, ultimul a comunicat că și-a adus aminte referitor la această sumă de bani și anume 640000 lei. A comunicat că declarațiile le-a dat benevol și de cele comise se căiește sincer. Totodată a declarat că dacă ***** va fi eliberat, el va avea probleme mari, din motiv că l-a denunțat, referitor la suma de 2000 de lei pe care i-o achita lunar lui ***** , menționează că banii din spusele lui ***** erau pentru alți colaboratori de poliție „ca să închidă ochii”, și pentru ca să îl scoată din orice problemă, iar în cazul în care se va întâmpla ceva, să creeze impresia că nu se cunoaște./f.d. 75-76, vol.I, f.d. 153-156, vol. II /;

- *extrasul din Registrul de Stat al populației* prin care se atestă că inculpatul are un copil minor la întreținere /f.d.89/;

-revendicarea MAI pe numele inculpatului, conform căreia se atestă că ***** Vitalie a fost arestat la 26.10.2016, în baza art.42-217¹ alin.(4) /f.d.101/;

16.Analizînd ansamblul probelor administrate, cercetate și verificate în modul stabilit prin prisma art.10 din Codul penal, Colegiul penal consideră că, acțiunile inculpatului ***** Vitalie corect au fost recalificate de către instanța de fond de la art.326 alin.(3) lit.b) Cod penal, la art.326 alin.(1) Cod penal.

17.Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de ***** Vitalie încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

18.Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

19. Colegiul penal reține că, în baza împrejurărilor stabilite vinovăția lui *****

Vitalie în săvârșire infracțiunii de trafic de influență prevăzute de art. 326, alin. (1) Cod penal este dovedită pe deplin și anume: „*pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*”.

În cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că ***** Vitalie a atentat la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice pot fi influențate în exercitarea atribuțiilor lor, precum și cea de estorcare a remunerației ilicite, în plan secundar, ce aduce atingere relațiilor sociale cu privire la libertatea psihică (morală) a persoanei și patrimoniului acesteia.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.326 CP RM îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

În cazul în care modalitatea faptică a infracțiunii analizate (presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite) este cea de extorcare a remunerației ilicite, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică, traficantului de influență).

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la alin.(1) art.326 CP RM cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

- 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

În fond, înțelesul noțiunilor „pretindere”, „acceptare” și „primire” ne este cunoscut din investigațiile asupra infracțiunii specificate la alin.(1) art.324 CP RM. Urmează doar să se facă o ajustare la esența juridică a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.326 CP RM.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.326 CP RM este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative: - scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; - scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; - scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; - scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme.

Pentru existența infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie. Dacă acțiunile pentru care se promite intervenția nu aparțin de competența respectivului factor de decizie, fapta nu va putea fi calificată în baza alin.(1) art.326 CP. în asemenea cazuri, cele săvârșite vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art.189 sau 190 CP RM.

Acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește (nu-și îndeplinește; întârzie; grăbește) acțiunile în exercitarea funcției sale. Dacă făptuitorul a pretins, a acceptat sau a primit remunerația ilicită după ce factorul de decizie și-a îndeplinit (nu și-a îndeplinit; a întârziat; a grăbit) acțiunile în exercitarea funcției sale, și cunoștea această împrejurare, atunci cele săvârșite nu vor putea fi calificate potrivit alin.(1) art.326 CP RM. în astfel de cazuri, cele

comise vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art.189 sau 190 CP RM.

De regulă, infracțiunea specificată la alin.(1) art.326 CP RM se consideră consumată indiferent dacă au fost sau nu realizate acțiunile a căror îndeplinire, neîndeplinire, grăbire sau întârziere o urmărește făptuitorul. Excepția de la această regulă este stabilită la lit.d) alin.(2) art.326 CP RM, avându-se în vedere ipoteza când infracțiunea prevăzută la alin.(1) art.326 CP RM este urmată de obținerea rezultatului scontat.

Subiectul infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice). În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui factor de decizie, și anume - asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional.

20. Din circumstanțele constatate în ședința de judecată și potrivit definiției legale, instanța de fond corect a concluzionat că, nu s-a constatat faptul că inculpatul ***** Vitalie ar fi comis traficul de influență în interesul unui grup criminal organizat, infracțiune prevăzută de art.326 alin.(3) lit.b) Cod penal fiindcă, grupul criminal organizat este o formă a participației în care participanții acționează întotdeauna cu înțelegere prealabilă, grupul criminal se evidențiază prin stabilitate, prin existența unor legături strânse permanente între membrii grupului, acționând prin metode și forme individuale specifice, prin organizare în prealabil a membrilor grupului, având scop comun de a comite una sau mai multe infracțiuni.

21. În speță, lipsesc cel puțin două persoane care ar fi prelucrat, planificat detaliat planul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, structura ierarhică, distribuția rolurilor între participanți, stabilitatea activului de bază al grupului și structurii ei organizaționale, distribuția rolurilor între membrii grupului, înțelegerea prealabilă privitor la săvârșirea în comun a infracțiunii, ceea ce este caracteristic grupului de persoane care acționează cu înțelegere prealabilă în scopul săvârșirii în comun a unei infracțiuni.

În speță s-a constatat că, ***** Vitalie a pretins și a primit de la martorul Bargan Valeriu câte 2000 lei lunar, pe parcursul a trei luni consecutive în anul 2016, susținând că are influență asupra angajaților Inspectoratului de Poliție Ciocana, unde activează traficanții de influență, și că, în caz de eventuală necesitate și anume în cazul în care martorul Bargan Valeriu va fi prins că realizează droguri, i-ar determina să nu-și exercite atribuțiile de serviciu în modul corespunzător.

22. Din circumstanțele constatate rezultă lipsa înțelegerii prealabile între ***** Vitalie și alte persoane în comiterea traficului de influență.

Potrivit art.10 alin.(1) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația

persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Totalitatea probelor cercetate confirmă vinovăția inculpatului ***** Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326, alin. (1) Cod penal, cu semnele calificative: *traficul de influență, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

23. Astfel, apreciind potrivit art.101 CPP, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată *corect a reîncadrat acțiunile inculpatului ***** Vitalie din prevederile de la art.326 alin.(3) lit.b) Cod penal la art.326 alin.(l) Cod penal.*

24. La individualizarea pedepsei, s-a ținut cont de criteriile enumerate de art. 7, 75 Cod Penal și anume: dispozițiile părții generale a Codului penal, limitele de pedeapsa prevăzute de lege (închisoare până la 2 ani), gradul de pericol social al faptei săvârșite reflectat de împrejurările săvârșirii sale, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia.

Din conținutul legii menționate rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie luate în considerație în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei, îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

25. În ce privește gravitatea infracțiunii prevăzută de art. 326, alin. (1) Cod penal, săvârșită de către inculpat, conform art.16 CP RM în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Circumstanțe atenuante la stabilirea pedepsei, instanța constată săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave și întreținerea de către inculpat a unui copil minor.

Circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei inculpatului ***** Vitalie nu au fost stabilite.

26. La stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că ***** Vitalie este la primul conflict cu legea penală, are

la întreținere un copil minor, la evidență la narcolog și psihiatru nu se află.

Verificând legalitatea sentinței atacate, instanța de apel conchide că nu există nici un temei de a se implica în hotărârea primei instanțe, nici în latura aplicării pedepsei, or, instanța de fond a aplicat pedeapsă corectă, echitabilă, care vine în concordanță cu exigențele legislației în vigoare.

27. Astfel, Colegiul penal consideră că pedeapsa aplicată lui ***** Vitalie este echitabilă iar scopul pedepsei penale prevăzut de art.61 alin. (2) Cod penal va fi atins și fără privarea de libertate a inculpatului, cu aplicarea măsurii de pedeapsă sub formă de amendă în limitele stabilite de lege pentru infracțiunea comisă.

În ceea ce privește pedeapsa complementară, instanța reține că legislatorul nu a prevăzut asemenea pedeapsă pentru persoanele fizice, norma de drept fiind aplicată doar în privința persoanelor juridice.

28. Potrivit art.88 alin.(5) Cod penal, condamnatul care s-a aflat sub arest preventiv până la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii, a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, ținând cont de termenul aflării sub arest preventiv, instanța de judecată, îi atenuează pedeapsa stabilită sau îl liberează complet de executarea acesteia.

Conducându-se de prevederile art.88 alin.(5) Cod penal, de faptul că în prezenta cauză penală inculpatul s-a aflat în stare de arest preventiv până la numirea cauzei spre judecare, de la 26.10.2017 până la 02.04.2018, și anume 5 luni și 7 zile, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii instanța de judecată a ținut cont de termenul aflării inculpatului sub arest preventiv și prin urmare, a considerat oportun de a-l libera complet pe ***** Vitalie la de executarea acesteia.

29. La stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont și de faptul că, ***** Vitalie a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr. 1-357/2017 din 02.04.2018 la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 13 ani pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit.b) și d) Cod penal, motiv din care a considerat imposibilă punerea în libertate a inculpatului conform prevederilor art.398 din Codul de procedură penală).

30. Analizând argumentele invocate în apel de către avocatul ***** în interesele inculpatului, Colegiul penal le consideră nefondate și nu pot fi luate în considerație deoarece poartă un caracter declarativ, îndreptate exclusiv spre înlăturarea de la răspunderea penală.

31. Colegiul penal consideră necesar de a respinge alegațiile avocatului cu privire la încetarea procesului penal deoarece ***** Vitalie este supus de două ori urmării penale pentru una și aceeași faptă, sau pe motiv că art.326 alin.(3) lit.b) Cod penal incriminat, se absoarbe în norma art.217¹ alin.(3) lit.d) Cod penal pentru care a fost condamnat, urmare a concurenței dintre normele generale și speciale și respectiv, concurenței dintre o parte și un întreg, Colegiul penal justifică

respingerea cererii deoarece, actualmente nu este o sentință definitivă la care face referire apărarea.

Nu și-a găsit confirmare nici cererea avocatului de achitare a inculpatului pe motiv că fapta incriminată nu conține elementele infracțiunii deoarece, instanța de fond s-a expus detaliat asupra fiecărui element constatat în cadrul cercetării judecătorești, justificat respingând-o ca fiind neîntemeiată.

32. Referitor la cerința invocată de partea apărării în ce privește constatarea faptului încălcării grave a dreptului inculpatului la condițiile de detenție, instanța de judecată menționează că, procedura de examinare a acestei plângeri este reglementată de art.473² - art.473⁴ Cod de procedură penală și se examinează de judecătorul de instrucție de la locul aflării instituției penitenciare, iar instanța de drept comun în lipsa încheierii judecătorului care este împuternicit cu dreptul de a constata încălcările la condițiile de detenție, nu este în drept să prezume existența încălcărilor la care face referire apărarea în pledoariile sale, motiv din care urmează a fi respinsă.

33. Cât privește cerința acuzatorului de stat cu privire la compensarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 743 lei, suportate de stat la investigarea prezentei cauze penale, instanța de judecată corect a reținut că, cerința data nu a fost motivată în drept procedural și/sau material motiv din care a fost respinsă.

34. Astfel, cheltuielile efectuate în cursul procesului penal poartă denumirea generică de cheltuieli judiciare, în funcție de criteriul avansării acestora de către diverși subiecți cheltuielile judiciare implică - I. cheltuielile avansate de stat în vederea desfășurării activității procesuale și II. cheltuielile de judecată - cele avansate de părțile în proces. Cheltuielile judiciare avansate de stat sunt cuprinse în bugetul de venituri și cheltuieli ale Ministerului Justiției, Procuraturii, Ministerului Afacerilor Interne. Art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală enumeră aceste cheltuieli, printre care enumeră și cheltuielile în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, ca exemplu în cazul nostru putem evidenția cheltuielile legate de investigarea unui caz de trafic de influență și pentru a stabili dacă există sau nu asemenea încălcare și cine a săvârșit-o, acțiuni fără de care nu există cauza penală și care se referă la cheltuieli avansate de stat în vederea desfășurării activității procesuale ale organului de urmărire penală.

35. Așadar, în vederea suportării cheltuielilor judiciare, legiuitorul a prevăzut obligația condamnatului sau trecerea lor în contul statului. Deoarece statul suportă cheltuielile în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar legea nu reglementează că statul beneficiază de compensarea cheltuielilor suportate la constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală, fiind imposibilă altfel încadrarea faptei de trafic de influență în norma penală în lipsa unei investigații, din care motiv instanța va respinge cerința acuzatorului de stat cu privire la compensarea de către inculpat a

cheltuielilor suportate de stat la investigarea prezentei cauze penale, fiindcă constatările în cauză sunt necesare, obligatorii pentru desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei.

36. Verificând legalitatea sentinței atacate, instanța de apel conchide că, nu există nici un temei de a se implica în hotărârea primei instanțe, nici în latura aplicării pedepsei, or, instanța de fond a aplicat pedepse corecte, echitabile, care vin în concordantă cu exigentele legislației în vigoare.

37. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, Colegiul Penal va respinge apelurile declarate de acuzatorul de stat și avocatul ***** în numele inculpatului ***** Vitalie, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30.01.2019, ca fiind nefondate.

38. În conformitate cu art.415 alin.(1), pct.1, lit. c); 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca nefondate apelurile procurorului și avocatului în numele inculpatului ***** Vitalie și menține sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30.01.2019, în privința lui ***** Vitalie.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Pronunțarea publică a deciziei motivate la data de 03.10.2019, ora 14.00.

Președintele ședinței:

Judecători: